

THE FACE OF REPENTANCE

Rashi

Bereshit 32:14-17

(21) אֲכַפְּרָה פָּנָיו. אֲבַטֵּל רְגִזּוֹ, וְכֵן "וְכִפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת מוֹת" (ישעיה כח:יח), "לֹא תוֹכְלִי כַפְרָה" (שם מו:יא). וְנִרְאָה בְּעֵינַי שֶׁכָּל כַּפְרָה, שְׂאֵצֶל עֵז וְחֵטָא וְאֵצֶל פָּנִים, כְּלֵן לְשׁוֹן קְנוּת וְהַעֲבָרָה הֵן, וְלְשׁוֹן אֲרָמִי הוּא, וְהִרְבָּה בְּגִמְרָא. "וְכִפַּר יְדִיה" (בבא מציעא כד ע"א) "כְּפָרִי יְדִיה בְּהֵוֵא גְבָרָא" (גיטין נו ע"א), וְגַם בְּלְשׁוֹן הַמְקָרָא נִקְרָאִים הַמְזֻרְקִים שֶׁל קֹדֶשׁ "כְּפָרִי זָהָב" (עזרא א:י), עַל שֵׁם שֶׁהִכְהֵן מְקַנְהַן יְדִיו בְּהֵן בְּשִׁפְתַּת הַמְזֻרְק (זבחים צג ע"ב): (23) וְאֵת אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו. וְדִינָה הֵיכֵן הֵיטָה, נִתְּנָה בְּתִיבָה וְנֶעַל בְּפָנֶיהָ, שֶׁלֹּא יִתֵּן בָּהּ עֲשׂוֹ עֵינָיו, וְלִכְדָּה נֶעֱנֵשׁ יַעֲקֹב שֶׁמְנַעַה מֵאֲחִיו, שֶׁמָּא תִחְזִירֵנוּ לְמוֹטָב, וְנִפְלָה בְּיַד שָׂכָם (שם ט): יִבְק. שֵׁם הַנְּהָר: (25) וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב. שֶׁכַּח פְּכִים קְטַנִּים וְחֹזֵר עֲלֵיהֶם וּמִפְּאֵן שְׂצַדִּיקִים חֲסִים עַל מְמוֹנָם, שֶׁלֹּא יִשְׁלַחוּ יְדֵיהֶם בְּגִזְלוֹ [חולין צא ע"א]: וַיֵּאבֶק אִישׁ. מְנַחֵם פֶּרֶשׁ וַיִּתְעַפֵּר אִישׁ, לְשׁוֹן אֲבָק, שֶׁהָיוּ מַעֲלִים עִפּוֹר בְּרַגְלֵיהֶם עַל יְדֵי נֶעֱנֻעֵם. וְלִי נִרְאָה שֶׁהוּא לְשׁוֹן "וַיִּתְקַשֵּׁר" (מלכים ב' טו:ד), וְלְשׁוֹן אֲרָמִי הוּא, "בְּתֵר דְּאֲבִיקוּ בֵיה" (סנהדרין מב ע"א), "וַיֵּאבִיק לִיה מִיבִק" (מנחות מב ע"א) לְשׁוֹן עֲנִיבָה, שֶׁכֵּן דִּרְךְ שְׁנַיִם שִׁמְתַעֲצָמִים לְהַפִּיל אִישׁ אֶת רַעְהוֹ שֶׁחֻבְקוֹ וְאֻבְקוֹ בּוֹרְעוֹתָיו (חולין שם). וּפְרָשׁוֹ רְבוּתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה שֶׁהוּא שָׂרוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ (ב"ר עז:ג;תנחומא ח): (26) לַיִנֵּעַ בְּכַף יָרְכוּ. קוּלִית הַיָּרֵךְ הַתְּקוּעָה בְּקַלְבוּסִית קְרוּי "כַּף", עַל שֵׁם שֶׁהַבָּשָׂר שֶׁעָלֶיהָ כְּמִין כַּף שֶׁל קִדְרָה: וְתַקַּע. נִתְקַעְקַעָה מִמְּקוֹם מַחְבְּרָתָהּ. וְדוּמָה לוֹ "כֵּן תַקַּע נַפְשִׁי מִמֶּךָ" (ירמיה ו:ח), לְשׁוֹן הַסְרָה (ב"ר שם) וּבְמִשְׁנָה, "לְקַעֲקַע בִּיצְתָן", לְשֶׁרֶשׁ שְׂרִישֵׁיהֶן: (27) כִּי עָלָה הַשָּׁחַר. וְצָרִיךְ אֲנִי לֹאמַר שִׁירָה בְּיוֹם (ב"ר עח:א;חולין צא ע"ב): בְּרַכְתָּנִי. הוּדָה לִי עַל הַבְּרָכוֹת שֶׁבְּרַכְתָּנִי אָבִי, שֶׁעֲשׂוֹ מְעַרְעֵר עֲלֵיהֶן: (29) לֹא יַעֲקֹב. לֹא יֵאמַר עוֹד שֶׁהַבְּרָכוֹת בָּאוּ לָךְ בְּעֶקְבָה וּרְמִיָה, כִּי אִם בְּשָׂרָהּ וְגִלּוּי פָּנִים, וְסוּפְךָ שֶׁתְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

14 וַיֵּלֶן שֶׁם בְּלִילָה הֵהוּא וַיִּקָּח מִן-הַבָּא בְּיָדוֹ מְנַחָה לְעֵשׂוֹ אָחִיו: 15 עַיִם מְאֵתִים וַתִּישָׁים עֶשְׂרִים רַחֲלִים מְאֵתִים וַאִילִים עֶשְׂרִים: 16 גַּמְלִים מִיִּנְיֻקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֶשְׂרֵה אֶתְנַת עֶשְׂרִים וְעִירֹם עֶשְׂרֵה: 17 וַיִּתֵּן בְּיַד-עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֵּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: 18 וַיֵּצֵא אֶת-הָרֵאשׁוֹן לְאִמְרֵי כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֲשׂוֹ אָחִי וְשָׂאֲלֶךָ לְאִמְרֵי לְמִי-אַתָּה וְאָנֹכִי תִלְדָּה וְלִמִּי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ: 19 וְאָמַרְתָּ לְעַבְדֶּךָ לְיַעֲקֹב מְנַחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאִדְנִי לְעֵשׂוֹ וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ: 20 וַיֵּצֵא גַם אֶת-הַשְּׂנִי גַם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת-כָּל-הַהֶלְכִים אַחֲרֵי הָעֵדְרִים לְאִמְרֵי כִּדְבַר הָזֶה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֲשׂוֹ בְּמִצְאָכֶם אֹתוֹ: 21 וְאָמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדֶּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי-אִמְרֵי אֲכַפְּרָה פָּנָיו בְּמְנַחָה הַהֶלְכֵת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי-כֵן אֲרָאָה פָּנָיו אוֹלִי יִשָּׂא פָּנָי: 22 וַתַּעֲבֹר הַמְנַחָה עַל-פָּנָיו וְהוּא לָן בְּלִילָה-הַהוּא בְּמַחְנָה: 23 וַיִּקָּם | בְּלִילָה הוּא וַיִּקָּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי שִׁפְחוֹתָיו וְאֶת-אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק: 24 וַיִּקְחֻם וַיַּעֲבִרֵם אֶת-הַנַּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ: 25 וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: 26 וַיֵּרָא כִּי לֹא יִכַּל לוֹ וַיִּנְעַע בְּכַף-יָרְכוֹ וַתַּקַּע כַּף-יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבִקוֹן עִמּוֹ: 27 וַיֵּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֵּאמֶר לֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי אִם-בְּרַכְתָּנִי: 28 וַיֵּאמֶר אֵלָיו מִה-שָׂמַךְ וַיֵּאמֶר יַעֲקֹב:

Genesis 32.14-30

14. And he lodged there that same night; and took of that which came to his hand a present for Esau his brother; 15. Two hundred female goats, and twenty male goats, two hundred ewes, and twenty rams, 16. Thirty milch camels with their colts, forty cows, and ten bulls, twenty female asses, and ten foals. 17. And he delivered them to the hand of his servants, every drove by themselves; and said to his servants, Pass over before me, and put a space between drove and drove. 18. And he commanded the foremost, saying, When Esau my brother meets you, and asks you, saying, Whose are you? and where are you going? and whose are these before you? 19. Then you shall say, They are your servant Jacob's; it is a present sent to my lord Esau; and, behold, also he is behind us. 20. And so commanded he the second, and the third, and all who followed the droves, saying, On this manner shall you speak to Esau, when you find him. 21. And say you moreover, Behold, your servant Jacob is behind us. For he said, I will appease him with the present that goes before me, and afterward I will see his face; perhaps he will accept me. 22. So went the present before him; and he himself lodged that night in the camp. 23. And he rose that night, and took his two wives, and his two women servants, and his eleven sons, and passed over the ford Jabbok. 24. And he took them, and sent them over the brook, and sent over that which he had. 25. And Jacob was left alone; and there wrestled a man with him until the breaking of the day. 26. And when he saw that he prevailed not against him, he touched the hollow of his thigh; and the hollow of Jacob's thigh was out of joint, as he wrestled with him. 27. And he said, Let me go, for the day breaks. And he said, I will not let you go, except you bless me. 28. And he said to him, What is your name? And he said, Jacob. 29. And he said, Your name shall be called no more Jacob, but Israel; for as a prince you have power with God and with men, and have prevailed. 30. And Jacob asked him, and said, Tell me, I beg you, your name. And he said, Why is it that you ask after my name? And he blessed him there.

Torah (Bereshit 32.29-30)

29 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאמָר עוֹד שְׂמִיךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׂרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וַתּוֹכַל: 30 וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא שְׂמִיךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם:

Rashi

נִגְלָה אֵלָיךְ בְּבֵית אֵל וּמַחְלִיף שְׂמִיךָ וְשֵׁם הוּא מְבָרְכֶךָ, וְאֲנִי שָׁם אֶהְיֶה וְאוֹרְדָה לְךָ עֲלֶיךָ, וְזֶה שְׂכָתוֹב "וַיִּשָׂר אֵל מַלְאָךְ וַיְכַל בְּכָה וַיִּתְחַנֵּן לוֹ" (הוֹשֵׁעַ יב:ה), בְּכָה הַמַּלְאָךְ וַיִּתְחַנֵּן לוֹ (חֹלִין צב ע"א), וּמָה נִתְחַנֵּן לוֹ, "בֵּית אֵל יִמְצָאנוּ וְשֵׁם יִדְבַר עִמָּנוּ" (הוֹשֵׁעַ יב:ה), הַמְתֵּן לִי עַד שִׁדְבַר עִמָּנוּ שָׁם, וְלֹא רָצָה יַעֲקֹב, וְעַל כֵּרָחוּ הוֹרְדָה לוֹ עֲלֶיךָ, וְזֶהוּ "וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם", שְׁהִיָּה מִתְחַנֵּן לְהַמְתִּין לוֹ וְלֹא רָצָה (ב"ר שם ב): וְעַם אֲנָשִׁים. עִשׂוֹ וְלִבָּן (פֶּס"ז; ב"ר שם ג; וְעֵינֵי שֵׁם סח:א,ג): וַתּוֹכַל. לָהֶם (ב"ר עת:ג): (30) לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל. אֵין לָנוּ שָׁם קְבוּעַ, מִשְׁתַּנִּין שְׁמוֹתָנוּ [הַכֹּל] לְפִי מִצְוֹת עֲבוֹדַת הַשְּׁלִיחוֹת שָׂאנוּ מִשְׁתַּלְחִים (ב"ר שם ד):

Hoshea' 12.3-7

3. The Lord has also a controversy with Judah, and will punish Jacob according to his ways; according to his doings will he reward him. 4. He took his brother by the heel in the womb, and by his strength he had strove with God; 5. And he strove with an angel, and prevailed; he wept, and made supplication to him; he found him in Beth-El, and there he spoke with us; 6. And the Lord is the God of hosts; the Lord is his name. 7. Therefore turn to your God; keep loving kindness and judgment, and wait on your God continually.